

समव

समर्थता, स्त्री, (समर्थस्व भावः । समर्थ + तल्)।
सामर्थ्यम् । शक्तिः । समर्थत्वम् । समर्थशब्दात्
तत्प्रत्ययेन निष्पन्ना ॥

समर्थनं, स्त्री, (सम् + धर्तृ + क्युट् ।) इदमुचित-
मिदमनुचितमिति निश्चयः । तत्पर्यायः ।
संप्रधारणा २ । इत्यमरः । समर्थना ३ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
२५ । ७३ ।

“शक्तिदेवस्य पार्श्वस्थो विष्णुदत्तः समर्थनम् ।
विनोदपूर्वकं कुर्वन् कथां कथितवानिनाम् ॥”)
सामर्थ्यम् ३ ॥ (यथा, महाभारते । १ । १२० । १० ।
“स तु ज्ञानगरीयस्त्वात्तपसश्च समर्थनात् ।
श्वतस्ते महाप्राज्ञो धैर्यं परमेषु ॥”)
समर्थना, स्त्री, (सम् + धर्तृ + युच् । टाप् ।)
अथर्ववेदध्वजसायः । यथा । सिन्धुमपि शोव-
याणि । इति सुश्रुतबोधव्याकरणम् ॥ समर्थनम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । ४ । २४ ।

“समर्थनाच्च सर्वान् हितं प्रियमेव च ।
संबन्धयेत्तदेवाय प्रियादपि हितं वदेत् ॥”)
समर्थकः, त्रि, (सम् + धर्तृ + क्युट् ।) वरदः । इष्टफलदादेवतादिः ।
इत्यमरः ॥

समर्पणं, स्त्री, संपूर्णस्य ऋधातोर्जी (चिचि)कृते
पनि कृतेऽनट् (क्युट्) प्रत्ययनिष्पन्नम् । सम्यक्-
प्रकारेणापणम् । संपोष इति भाषा । यथा,
“प्राचायामं ततः कृत्वा प्रजपेत् साधकायचीः
देव्या हस्ते जपफलसमर्पणमथाचरेत् ॥”

इति तोडिलतन्त्रे ३ पटलः ॥
समर्थादः, पुं, (मर्थादया सह वर्त्तमानः ।)
समीपः । मर्थादासहिते, त्रि । इति मेदिनी ॥
समर्थ, स्त्री, (सलेन सह वर्त्तमानम् ।) विष्ठा ।
इति शब्दरत्नावली ॥ आपिले, चि । इति
जटाधरः ॥ (कलहविशिष्टे च त्रि । यथा,
कथासरित्सागरे । १०३ । ६२ ॥

“समस्तो व्योम्नि दृष्टोऽयं चन्द्रोऽनेनेतिकीतुकात्
अव्योम्नि दर्शितं धावा चन्द्रमन्यमिवामलम् ॥”
समवकारः, पुं, (समवकीर्त्यन्ते बहुव्रीह्या यस्मि-
न्निति । सम + अव + क् + क्युट् ।) नाटकभेदः ।
यथा,—

“स्वाकाटकं प्रकरणं भाषः प्रहसनं डिमः ।
व्यायोगः समवकारो विवृष्टिहास्यग इति ।
अभिनेयप्रकाराः स्युर्भाषाः षट् संख्या-
दिकाः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

(तल्लक्षणादिकं यथा,—
अथ समवकारः ।

“हृतं समवकारे तु ख्यातं देवासुरान्धयम् ।
सन्धयो निर्विमर्षास्तु त्रयोऽङ्गास्तत्रादिभिः ॥
सन्धौ हावव्यथोहादिके एको भवेत् पुनः ।
नायका दादशोदात्ताः प्रख्याता देवदानवाः ॥
फलं प्रयक् प्रयक् तेषां वीरमुख्योऽखिलो रथः ।

समष्टिः

हृतयो मन्दकौशिक्यो नात्र विन्दुप्रवेशकी ॥
बौध्दज्ञानि च तत्र सूर्यथालाभं त्रयोदश ।
गायत्र्याणिङ्मुखान्यत्र कन्दासि विविधानि च
त्रिभुवनारक्षिकपटः कार्येकार्यं त्रिविधः ।
वस्तु दादशनाङ्गीभिर्निष्पाद्यं प्रथमाङ्गम् ॥
द्वितीयोऽङ्गो च तिसृभिर्द्वाभ्यामङ्गे तृतीयके ॥
नाङ्गिका घटिकादयमुच्यते । विन्दुप्रवेशकी च
नाटकीत्वावपि नैव विधातव्यौ । तत्र ।

धर्मार्थकामैस्त्रिविधः शृङ्गारः कपटः पुनः ।
स्वाभाविकः कृतिमयः देवजो विद्वजः पुनः ॥
अचेतनैश्चेतनैश्चेतनाचेतनैः कृतः ॥
तत्र शास्त्राविरोधेन कृतो धर्मशृङ्गारः । अर्थ-
लाभार्थकल्पितः अर्थशृङ्गारः । प्रहसन-
शृङ्गारः कामशृङ्गारः । तत्र कामशृङ्गारः
प्रथमाङ्ग एव । अन्ययोस्तु न नियम इत्याहुः ।
चेतनाचेतना गजादयः । समवकीर्त्यन्ते बहु-
व्रीह्या भस्मिन्निति समवकारः । यथा, समुद्र-
मयनम् ॥ “इति साहित्यदर्पणे । ६ । ५१५-५१६ ॥

समवतारः, पुं, तीर्थम् । समवपूर्वकदधानीघञ्-
प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, किराते । ५ । ७ ।
दधतमाकरिभिः करिभिः चतेः
समवतारसमैरसमैस्तैः ॥”)

समवर्त्ति, [नृ] पुं, (समं वर्त्तते इति । सम् +
हृत + णिनिः ।) यमः इत्यमरः ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । २०७ । ३५ ।
“शासितारश्च पापानां पितृणां समवर्त्तिनम् ।
असृजत् सर्वं भूतात्मा निर्धनपञ्चनेश्वरम् ॥”)
तुल्यवर्त्तनशैले, त्रि ॥

समवायः, पुं, (समवाय्यते इति । सम् + अव +
अय + क्युट् ।) समूहः । इत्यमरः ॥ (यथा,
मनुः । ४ । १०८ ।
“अनध्यायो बन्धमाने समवाये जनस्य च ॥”)
सम्बन्धविशेषः । यथा,—
“छटादीनां कपालादी द्रव्येषु गुणकर्मणोः ।
तेषु जातेषु सम्बन्धः समवायः प्रकीर्तितः ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ॥

अवयवावयविनीर्गुणगुणिनोः क्रियाक्रियावतो-
र्जातिव्यत्ययोर्निर्त्यद्रव्यविशेषयोश्च यः सम्बन्धः स
समवायः । इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥

समवेतः, त्रि, (सम् + अव + क् + क्युट् + क्तः) मिलितः ।
यथा,—

“धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत सञ्जय ॥”
इति भगवद्गीतायाम् १ अध्यायः ॥
समवायसम्बन्धेन हन्तिः । यथा,—

“यत् समवेतं कार्यं भवति
त्रै यन्तु समवायिजनकं तत् ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ॥

समयुवानः, त्रि, सम्यक्प्रकारेण व्याप्तिविशिष्टः ।
संपूर्णव्याप्यधातोः शानच्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
समष्टिः, स्त्री, (सं + अश् व्यप्ती + क्तिन्) समस्तः ।
मिलितः । यथा,—

समस्या

“समष्टिरीशः सर्वेषां स्वात्मतादात्म्यवेदनात् ॥
तदभावात्तदन्ये तु प्रायन्ते व्यष्टिसंज्ञया ॥”
इति पञ्चदशौ ॥

समष्टिः, पुं, (समं तिष्ठतीति । स्था + बाहु-
लकात् इलच् ।) सुपविशेषः । कौकुर्या इति
हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । भण्डारः २
नद्याम् ३ आम्नगन्धकः ४ कोकाशः ५ कण्टकि-
फलः ६ उपदंशः ७ । अश्व गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । रुच्यत्वम् । सुखविशोधनत्वम् ।
कफवातप्रशमनत्वम् । दाहकारित्वम् । दीपन-
त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

समष्टिला, स्त्री, (समष्टिल + स्त्रियां टाप् ।)
गण्डौरः । इत्यमरः ॥ इ गसा इति ख्याति
श्रमठ इति ख्याते । अनूपदेशजे शाके इति
केचित् । गुष्टिया इति ख्याते शाके इति
सर्वानन्दः । गण्डौनि ग्रन्थियुक्तानि अङ्गानि
ईरयति गण्डौरः घण् । गण्डं रोगविशेषं
ईरयति गण्डौरः शूरचकन्दादिरित्यन्ये । सम्य-
गस्थि लाति समष्टिला डः मनीषादित्वात्
सस्य घत्वम् । इति भरतः ॥

समष्टीला, स्त्री, समष्टिला । यथा,—
“समष्टौऽपि च गण्डौरः समष्टीला समष्टिला”
इति शब्दरत्नावली ॥

समसनं, स्त्री, (सम् + पस् + क्युट् ।) संचेषणम् ।
इत्यमरः ॥ (समासः । इति केचित् ॥)
समसृष्टिः, पुं, (समेषां सर्वेषां सृष्टिर्यत्र ।)
कल्पान्तः । महाप्रलयः । इति हेमचन्द्रः ।
२ । ७५ ॥ (स्त्री, समा सृष्टिरिति ।) तुल्य-
शयनञ्च ॥

समस्तं, त्रि, (सम् + अस् + क्तः ।) सम्पूर्णम् ।
तत्पर्यायः । समम् २ सर्वम् ३ विश्वम् ४
अशेषम् ५ कृतञ्जम् ६ निश्चिन्तम् ७ अखिलम् ८
निःशेषम् ९ समग्रम् १० सकलम् ११ पूर्णम् १२
अखण्डम् १३ अनूनकम् १४ । इत्यमरः ॥
अनन्तम् १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ अन्त-
नम् १६ अनूनम् १७ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
विष्णुपुराणे । १ । ४ । ३३ ।

“सूक्तान्यशेषाणि शटाकलापो
प्राणं समस्तानि हवीषि देव ॥”)
समस्तः, त्रि, (समं तिष्ठतीति । स्था + कः ।)
समानः । समभावेन स्थितः । समग्रपूर्वक-
स्त्राधातोर्दप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, हङ्ग-
मंहितायाम् । ५० । २० ।

“परतो न विशेषफलं
विषमसमस्यास्तु पापशुभफलदाः ॥)
समस्तलौ, स्त्री, (समा स्थली ।) गङ्गायमुनयो-
र्मध्यदेशः । तत्पर्यायः । अन्तर्वेदिः २ । इति
हेमचन्द्रः ॥

समस्या, स्त्री, समसनं उक्त्या संचेषणम् । सम् +
अस् + क्युट् । संप्रापूर्वकत्वात् ह्रस्वभावः ।)
समस्त्ये संचिप्यतेनया समस्या अस्तु इ-
दं चेपे शौत्रजयजेत्यादिना कप् भिन्नाभि-